
NAPRAWIAĆ SIĘ (5) *impf*

Wszystkie a jasne.

inf naprawiać się (1). ◇ 3 *sg praes* naprawia się (4).

Sł stp, Cn, Linde XVIII w. s.v. naprawiać.

Powracać do stanu sprzed zepsucia (5) : Czemu oley gdy łtoi długo w nie pełności [!] chocia by też zgorzknął tedy łie tam naprawia *GlabGad* K2; widz(i)emy, że bez tego by być nie mogło, aby [porządek] docisnąć nie musiał, gdyby się począł naprawiać. *Diar* 68.

naprawiać się czym (1): Też [dobrze jest czasu morowego powietrza] ogień w gmachu mieć z drzewa dobrego/ bo łie niem powietrze naprawia *FalZioł* V 62v.

W przeni (1) :

Fraza: »serce się [komu] naprawia« = *ktos staje się odważniejszy* (1): Gdzie głowa pánfka łeft/ tám káždy poddány czuie moc y łerce łie mu nápráwia. *BielKron* 349.

a. *O zdrowiu [przez co]* (1) : A gdyż dáley poydziefz/ przyydziefz do wody wtorey/ przez którą ciáło łie nápráwia. *HistRzym* 65v.

Formacje współrdzenne cf PRAWIĆ.

KCh